

MÃ•MA UÅ½ MÄš NEMÃ• RÃ•DA

StÅ™eda, 11 kvÅten 2022

NevÃ-m jak zaÃ•Ã-t - potÅ™ebuju se asi jenom vypovÃ-dataÅ€! VÅ¾dycky jsme mÄ›li doma mezi sebou (rodiÃ•e, brÃjcha, jÃj) v zvazku. SamozÅ™ejmÄ kaÅ¾dÅ½ mÄj svÅ© chyby, ale drÅ¾eli jsme vÅ¡ichni za jeden provaz a dali by jeden za druhÅ©ho rukou. MÄjmu s tÄjou jsem vÅ¾dycky vnÅ-mala jako jistotu a zÄjzemÄ-, spÅ™Ã-znÄ-nou duÅji. JÄj jsem momentÄjInÄ druh/rokem rozvedenÄj, Å¾iju sama se svojÄ-pÄtiletou dcerkou. MÄjm ale trÃjpenÄ - mÄjm delÅjÄ-dobu pocit, Å¾e mÄ uÅ¾ ne

Je vÅžÄi mnÄ straÅjnÄ odmÄ Å™enÄj, jedovatÄj, nepÅ™Ã-jemnÄj.

A to jsme dÅ™Ã-v bÅ½valy jako kÄjmoÅky, vÄ Ä•nÄ vysmÄjtÄ a svÄ Å™ovacÄ-. NynÄ mÄjm pocit, Å¾e ji obtÄ Ä¾aju. JÄj bydlÄ-m ve stejnÄ©m mÄ›stÄ, docela nedaleko nich, vÅ¡echno zvlÄjdÄj, tÄjhnu finanÄ•nÄ vÅ¡echno sama, chodÄ-m do prÄjce - opravdu nic od nich nepotÅ™ebuju - jedinÄj pomoc, kterou od naÅich potÅ™ebuju (protoÅ¾e jinak to prostÄ nejde), je jednou tÅ½dnÄ, kdy musÄ-m zÄ-stÄjvat dlouho v prÄjci, je pohlÄ-dat malou (pÅ™itom naÅji jsou oba uÅ¾ doma, dÄ-chodci).

MÄjma mi ale dÄjvÄj neustÄle najevo, Å¾e ji to nesmÄ-rnÄ obtÄ Ä¾uje.

KdyÅ¾ malÄj marodÄ-, tak ji nikdy nepohlÄ-dÄj - musÄ-m si brÃjt vÅ¾dy paragraf. PÅ™itom dcerka je hodnÄj, tichÄj, nezlobÄ to dÄ-tÄ, kterÄ© by snad vadilo, babiÄku mÄ›la vÅ¾dycky rÄjda.

VÅ¡echno, co udÄjIÄj, dÄjlala vÅ¾dy mÄjma IÄ©pe a jÄj to dÄjIÄj
ÅjpatnÄ. PÅ™itom si s taÅ¥kou neÅ¾ijÄ- ÅjpatnÄ - tÄjta vÅ¾dycky umÄj vydÄlat
penÄ-ze a vÅ¾dycky rodinu vÅ½bornÄ zabezpeÄil, i teÄ• vydÄjIÄjvÄj k dÄchodu
sluÅjnÄ© penÄ-ze, s mamÄou byli pÅ™ed pandemiÄ-stÄjile nÄkde, na vÅ½letech, po
obchodech, kavÄjny, vinÄjny Å¾e tÄjta mÄjmu zboÅ¾Ä uje a snaÅ¾Ä se ji neustÄle
rozptylovat, takÅ¾e majÄ-dennÄ nÄjakÄ½ program. Jsem rÄjda, Å¾e se majÄ-dobÅ™e, ale vÅ¾dyÅ¥ tolik zas nechci... Ost
brÃjcha to nechÄjpe. JÄj se
snaÅ¾Ä-m si na nic nestÄ Ä¾ovat, ale kdyÅ¾ nÄ>kdy pÅ™eci jenom ano, tak stÄjle slyÅjÄ-m,
Å¾e si za vÅ¡echno mÄ Ä¾u sama, nemÄ›la jsem si brÃjt vola, a teÄ• jsem nemusela bÅ½it
na vÅ¡echno sama. (Mj. z manÅ¾elovy strany opravdu Å¾dnÄj pomoc nehrozÄ-. Å½ije
si novÄ½ Å¾ivot, jeho rodiÄe bydlÄ- na druhÄ©m konci republiky.)

ProÄ• se tolik zmÄnil jejÄ-vztah ke mnÄ? UÅ¾ si vÅžbec nemÄjme
co Å™Ä-ct - jÄj se jÄ- bojÄ-m cokoliv Å™Ä-kat, protoÅ¾e vÄ-m, Å¾e na mÄ bude Ä°toÄ•it a
vÅ¡echno mi vyÄ•Ä-tat - a je mi to moc lÄ-to, protoÅ¾e mÄjm pocit, Å¾e na tom svÄ>tÄ uÅ¾
nemÄjm Å¾dnÄ© zÄjzemÄ- a oporu. No, i kdybyste pro mne nemÄ›li radu, tak jsem se
alespoÅ trochu vypsala. ProtoÅ¾e tohle pÅ™eci nemÄ Ä¾u nikomu znÄjmÄ©mu Å™Ä-kat.
DÄjkuj.

DENISA